15/08/2020

АРХИПАСТИРСКО ОБРЪЩЕНИЕ НА НЕГОВО ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО ПЛОВДИВСКИЯ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ

АРХИПАСТИРСКО ОБРЪЩЕНИЕ НА НЕГОВО ВИСОКОПРЕОСВЕЩЕНСТВО ПЛОВДИВСКИЯ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ КЪМ ОСВЕЩЕНИЯ КЛИР И БОЖИЯ НАРОД НА ПЛОВДИВСКА ЕПАРХИЯ

Обични в Господа братя и сестри,

Чухме в словото за Успението на Пресвета Богородица, че три дни след успението си, тя, обкръжена от ангели, се явява на апостолите и им казва „Радвайте се, защото съм с вас през всичките дни.“ Днес и ние се радваме. Радваме се, защото знаем, че Света Богородица е сред нас. Радваме се, защото знаем, че през всичките дни тя не спира да се грижи за благочестивия православен наш народ. Радваме се, защото знаем, че застанала на небесния си престол, редом до своя син, Господ Иисус Христос, тя простира своя благодатен покров, за да предпази народа ни от всяко зло. Радваме се заедно с всички майки, които най-добре знаят как в тежки моменти са се обръщали към Света Богородица, молели са я за децата си и как именно от нея са получавали утеха и помощ.

Същевременно днес радостта ни е помрачена от безпокойството, което е обзело части от нашия народ. Вероятно ще бъда упрекнат, че на този светъл празник, вместо да се ограничa добогословската беседа, ще взема отношение по актуален въпрос, но от друга страна пък често ни се казва, че църквата не бива да се дистанцира от обществените процеси. Поради тази причина, като православен митрополит, бих искал да кажа какво аз мисля за събитията в страната ни и как аз виждам нещата, без да ангажирам никого с мнението си.

Скъпи в Христа Бога, братя и сестри,

Тази година чествахме 150-годишнината от възстановяването на самостойната Българска православна църква. От тези 150 години църквата ни беше в схизма в продължение на 73 години, преживя атеистична диктатура, поставила си за цел да унищожи религията из корен, в продължение на допълнителни 45 години войнстващ атеизъм и накрая претърпя разкол в продължение на нови 11 години. Това са 73 години на външна изолация, 45 години на репресии и 11 години на политически провокирано разцепление! Едва ли някоя земна институция може да издържи на такъв погром. Слава Богу, църквата не е земна институция! Истината е, че едва към 2007-2008 г. нашата църква можеше да започне да се съвзема и да събира себе си, да урежда нормалният си вътрешен живот и да намира сили, освен с Богослужението, което не е спирало нито за миг, да се занимава и с онези задачи в духовно-просветната и в социалната сфера, с които обществото ни очаква тя да се занимава. Тази наша изстрадала църква имаше нужда от спокойствие и време, и Бог й ги даде! Фактът е този: единствените спокойни години в 150-годишното ново съществуване на Българската православна църква са последните десет-единадесет години. Нека си припомним какво се случи през това време.

Може би само в периода малко преди и малко след Освобождението по българските земи са се строили повече църкви и манастири, отколкото се построиха, реставрираха и ремонтираха през последните десет години. Това сега стана възможно благодарение на огромната подкрепа на държавата. За пръв път държавата пое част от издръжката на клира и то без изобщо църквата да е молила за това. Ще кажете, че това са материални неща. Не, не са материални. Това е подкрепа за българската духовност, за българската идентичност. През последните десет години за пръв път от много време имахме държавно ръководство, което не просто не тормозеше църквата, а напротив, изяви желание да й помогне и то по своя воля. Без да иска нищо в замяна и особено, което е много важно, без да ни кара да отстъпваме от вярата си или да изневеряваме на принципите и ценностите, които изповядваме.

През последните десет години имаме държавно ръководство, което не е просто неутрално към църквата и не й пречи, а напротив – което активно подпомага нейната душеспасителна мисия. Имаме правителство, което одобри учебник на Светия Синод по предмета „Религия-Православие“. Вярно, предметът все още не е задължителен, но дори и това е огромна стъпка напред, ако се сравни с отрицателното отношение по тази тема на всички

предишни правителства, без изключение.

От акцията по спасяването на българските евреи насам, за пръв път едва през последните десет години българската държава започна да чува гласа на църквата по общохуманни и етични въпроси. Не, че църквата и преди това не е заявявала своите позиции по значимите теми на обществения морал. Но те не бяха чувани. През последните десет години държавните институции започнаха да проявяват чуваемост към нашите становища. Правителството под председателството на г-н Бойко Борисов и мнозинството в Народното събрание през последните десет години се вслушаха в гласа на Църквата и не допуснаха узаконяването на сурогатното майчинство, което щеше да превърне неродени деца в стока, в обект на покупко-продажба. Вие можете ли да си представите как бихме обяснили на Света Богородица, че в православна, християнска България законът позволява майки да дават утробите си за ползване и да продават родените от тях деца!? Спряно беше узаконяването на семейното съжителство, което целеше в перспектива да се легитимира съжителството на еднополови двойки. Сериозно беше ограничено използването на генно-модифицирани организми. Спряна беше ратификацията на Истанбулската конвенция, която постановяваше, че Бог не е създал мъж и жена, а някакво безполово същество, тоест, че няма Бог!Макар и временно беше спряно действието на закона за социалните услуги, който много бих искал да бъде преименуван на закон за социалните грижи, за да се подчертае, че в България вниманието към страдащите е въпрос на човещина, а не е просто поредния бизнес. Всичко това стана въпреки неистовите опити на определени обществени групи,чрез държавните закони да ни наложат презрението и незачитането си към моралните ценности на българския народ, които са християнските ценности.

За пръв път от много десетилетия насам българското светско законодателство започна да се съобразява с някои ключови постановления на Божия закон. Може би не винаги и не във всичко, но по тези фундаментални въпроси, за които споменах току що, това е факт. Като венец на всичко, по време на разгара на истерията около пандемията, навръх Великден, българският министър-председател Бойко Борисов отказа да затвори православните християнски храмове, въпреки нечовешкия натиск, на който беше подложен, да стори именно това! Само това да беше, той пак щеше да заслужи благодарността и признателността на църквата, която аз от свое име изразих тогава и му изказвам и сега.

През последните десет години, братя и сестри, в лицето на трите

правителства на г-н Бойко Борисов, ние получихме светско ръководство, което видимо разбира, че православната църква е носеща колона на държавата и се отнася към църквата, в съответствие с това разбиране. Ние няма да забравим и заслугата на Негово Величество цар Симеон II, който със закона за вероизповеданията направи възможно преодоляването на разкола. Но последните десет години бяха наистина благодатно време за Българската православна църква и няма да сме честни пред съвестта си, ако премълчим това. Искрено се надявам, моля се, това да не са само моментни лъчи светлина в историята на нашата изстрадала църква, преди отново да бъдем затиснати от атеистичен, бесовски мрак и от духа на отрицанието, който е донесъл толкова беди на нашия народ.

Не е вярно, че църквата не вижда или е безмълвна за определени неуредици. Църквата, към която толкова пъти е постъпвано несправедливо, е особено чувствителна и по въпросите на справедливостта. Всички тези неща имат поправяне. Надявам се, че ще бъдат поправени. Вярвам, че г-н Борисов, който доказа, че по основните въпроси съобразява светското законодателство с Божиите закони, ще продължи в същия дух, защото разбира, че само спазването на Божиите закони е лекарството, от което се нуждае болното българско общество.

Нашият Господ Иисус Христос казва: „Блажени миротворците, защото те ще се нарекат синове Божии“ (Мат. 5:9). Миротворци могат да бъдат само тези, които, като искат да установят мир, го установяват в името на Бога и на основата на Божиите закони. Не могат да бъдат миротворци онези, които не признават Божиите закони и се стремят към земна власт в свое име, за да я използват за поругаване на Бога. Апостол Павел казва: „Бог поругаван не бива.“ (Галат. 6:7) а св. Библия ни казва – който сее вятър – жъне бури (срв. Ос. 8:7) и още „Който сее неправда, ще пожъне беда..“ (Пр. 22:8).

Нека на днешния празник, освен да се помолим на Света Богородица за здравето на нашите деца и нашите семейства, да я помолим и за нещо за общото ни благо. Да помолим Майката на Царя намира Господ Иисус Христос да укрепи истинските миротворци. Сигурен съм, че ако я помолим искрено, тя ще ги подкрепи в делата им и чрез тях ще ни изпрати спокойствието, сигурността и надеждата, от които нашето общество има толкова голяма нужда. А те, миротворците в Христа, те могат да са сигурни, че Света Богородица ще бъде с тях през всичките дни.

Моля се на Света Богородица да закриля вас и вашите близки и да укрепи миротворците на България!

Бог да пази България!

Покровът на Божията Майка Пресвета Богородица да бъде над всички вас! Амин.

— bg-patriarshia.bg